

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4545/2021
31.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредног суда у Панчеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаном у пресуди Вишег суда у Зрењанину Гж рр1 4/21 од 17.03.2021. године, на седници одржаној 31.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаном у пресуди Вишег суда у Зрењанину Гж рр1 4/21 од 17.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против решења о трошковима поступка садржаном у пресуди Вишег суда у Зрењанину Гж рр1 4/21 од 17.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину Прр1 210/2020 од 21.12.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року, исплати износ од 47.707,18 динара на име неисплаћеног потраживања у поступку стечаја пред Привредним судом у Панчеву Ст 299/2011, као и да му на име трошкова парничног поступка исплати износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на досуђени износ главнице од 47.707,18 динара, плати законску затезну камату почев од 18.11.2009. године до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж рр1 4/21 од 17.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе странака и првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за досуду трошкова жалбеног поступка.

Против решења о трошковима поступка садржаном у ставу првом изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због

погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажним решењем, потврђено је првостепено решење о трошковима поступка. О овом праву тужиоца, другостепени суд је одлучио применом одговарајућих одредби материјалног права, које се сходно примењују приликом доношења одлуке о трошковима поступка, с обзиром на успех тужиоца у спору, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић